

CCXLV.

Forslag til Lov

om

Ferskvandsfiskeri.

(Vedtaget af Landstinget ved eneste Behandling efter Fællesudvalg den 1. Juni 1917
overensstemmende med Vedtagelsen samme Dag i Folketinget.*)

§ 1.

I Søer, Aaer, Bække og andre lignende naturlige ferske Vande skal Retten til at drive Fiskeri alene tilkomme Ejeren af den tilstødende Jordlod, enhver Ejer udfør sin Grund paa den Del af Vandet, der til enhver Tid ligger hans Jordlod nærmere end nogen anden Jordlod, medmindre der haves anden gyldig Regel, eller nogen har Ejendomsret til Fiskevandet eller har erhvervet en særlig Ret til Fiskeri i det paagældende Vand.

Retten til at drive Fiskeri maa ikke adskilles fra den tilstødende Grund og maa ikke bortlejes for længere Tid end 25 Aar ad Gangen.

Hvor Ejerne af de til et Fiskevand stødende Grunde ikke ejer Retten — helt eller delvis — til Fiskeri i dette, er de berettigede til at forlange Fiskeriretten afløst hver ud for sin Grund, saafremt de udgør Flertallet af de paagældende Grundejere og repræsenterer mindst Halvdelen af den samlede Længde af Fiskevandets Bredder. Begæring om Afløsning indbringes af de paagældende Ejere for en Landvæsenskommission, der under Appel til Overlandvæsenskommissionen afgør alle Spørgsmaal vedrørende Afløsningen, derunder Fastsættelse af Erstatningens Størrelse. De i Lov om Landvæsenskommissioners og Overlandvæsenskommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m. af 30. December 1858 givne Regler kommer til Anvendelse, dog saaledes, at der, naar nogen af Parterne forlanger det, af Landvæsenskommissionen eller Overlandvæsenskommissionen skal tilkaldes en fiskerikyndig Mand, der dog ikke tager Del i Sagens Behandling og Paakendelse, men kun har efter Landvæsenskommissionens eller Overlandvæsenskommissionens Bestemmelse at udtale sig skriftlig eller mundtlig over de Punkter, hvorom hans Erklæring ønskes. Undtagne fra Afløsningen er Fiskerirettigheder, der grunder sig paa Lov, samt saadanne, der knytter sig til Fiskevande, som helt eller delvis ejes af Staten eller er under dens særlige Administration.

Kunstig anlagte Damme (Dambrug), uanset om de staar i Forbindelse med naturlige Vande eller ej, og alle Vande i Enkeltmands eller et Selskabs Eje uden Afløb til Sø, Aa eller Strand, eller hvis Afløb er af en saadan Beskaffenhed, at Fisk ikke kan

*) Se Tillæg B. Sp. 2545; Folketingstidenden: Eneste Behandling Sp. 3938; Landstingstidenden: Eneste Behandling Sp. 1725.